

Formålet med nævnte bestemmelse er at skabe adgang til gennemførelse dels af foranstaltninger til modvirken af, at et i forhold til behovet for stort antal personer bevarer tilknytning til et bestemt fag eller fagområde, dels af foranstaltninger til fornøden uddannelse (faglig skoling) på områder, hvor der findes mangel på arbejdskraft.

Den sidst nævnte opgave, der er af stor vigtighed, hvor den tilstedeværende mangel på særlig skolet arbejdskraft hemmer en produktion af samfundsmæssig betydning f. eks. i valutamæssig henseende, kan ofte kun løses rationelt, såfremt man kan støtte op- eller omskoling af ikke alene arbejdsledige, men også personer, der på det givne tidspunkt er beskæftiget indenfor det pågældende produktionsområde og derved har særlige forudsætninger for efter en kort skolingsperiode at bestride det mere kvalificerede arbejde, hvortil der savnes arbejdskraft. Ved denne oprykning vil der atter kunne fremkomme beskæftigelsesmuligheder for mindre kvalificeret, ledig arbejdskraft i de ledigblevne pladser.

Spørgsmålet har været behandlet i arbejds- og socialministeriets beskæftigelsesudvalg, og der opnåedes her enighed om at anbefale den foran foreslåede udvidelse af de i beskæftigelsesloven herom indeholdte bestemmelser.

Under henvisning til foranstående skal jeg med finansministeriets tilslutning — og med bemærkning, at der på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1950—51 på § 26 er søgt optaget en tekstanmærkning i overensstemmelse med foranstående — anmode det ærede finansudvalg om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for finansåret 1951—52 på mine vegne at ville stille følgende ændringsforslag:

Til § 26. Bevægelserne på statens statuskonti.

Tekstanmærkning til § 26.

Som nyt nummer.

Ved ydelse af tilskud i henhold til lov nr. 169 af 30. marts 1946 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse til sådanne uddannelsesmæssige foranstaltninger (om- og opskoling), som findes hensigtsmæssige for at afbøde mangel på arbejdskraft på samfundsvigtige områder, bemyndiges arbejds- og socialministeren til at bortse fra den i loven indeholdte regel om, at deltagerne skal være arbejdsledige.

POUL SØRENSEN.

Olufsen.

Til folketingets finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

I den den 27. marts 1950 af vedkommende folketingsudvalg afgivne betænkning om forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1950—51 er det under punkt 5, forbrugsafgifterne, henstillet til ministeren for offentlige arbejder at søge hjemmel til, at der af det til vejfondene indgåede beløb indtil 150 000 kr. efter særlig indstilling kan ydes motorbådsejere tilskud til formål som f. eks. anlæg af bådehavne, beddinger og vedligeholdelse af sejløb.

Tilskuddene må anses som en kompensation til de bådeejere, der gennem benzinafgifterne bidrager til vejvæsenet uden at forårsage slid på vejene. Da der er hjemmel til at godtgøre fiskerfartøjer og andre brugsfartøjer afgiften på benzin, bør tilskuddene hovedsagelig komme ejere af lystmotorbåde tilgode.

Forslaget hviler på den naturlige tanke, at motorafgifterne, der anvendes til vejvæsenet, alene bør afkræves hos de vejfarende motorbefordringsmidler, hvorfor forslaget formentlig burde indarbejdes i motorafgiftsloven. Imidlertid synes det